

Bjuden på bröllop

Bidrag från Rune Larsson
2008-09-29

29 september 2008

Bjuden på bröllop

När Karin började i sjuan på den skolan där jag jobbar märkte jag att hon konstant undervärderade sig själv.

”Å nej! Ska vi kasta spjut? Det som jag är så dålig på.”

Hon trodde tydligen att man måste vara bra på det man gör. Det måste man inte alls vara. Det räcker så gott med att vara sig själv.

Vi utvecklade en slags relation, hon och jag. Hennes personlighet och uppträdande var värt mera än ett spjutkast på 47 meter. Vårt mera än ett spjutkast på 87 meter också, även om det hade varit ett världsrekord. Vi har hållit kontakten ända sedan hon slutade skolan. I lördags, den 27 september, gifte hon sig med sin Fredrik. Och jag var bjuden på deras bröllop! Kan någon fatta vilken underbar egotripp det är för en gammal lärare att bli bjuden på en före detta elevs bröllop?

Karins mamma, som är kantor, spelade Mendelsohns brudmarsch. Jag undrade hur det kändes att spela på sin enda dotters bröllop. Karin sjöng en sång till sin Fredrik när han stod där framme vid altaret. Helt fantastiskt!

Vi hade sedan fest på Möckelsnäs Herrgård. Jag fick en väldigt charmig bordsdam och hon invaggade mig till och med i sådan trygghet att jag vågade dansa med henne. Annars är min totala oförmåga att dansa ett av mina största komplex.

De flesta gästerna sov över på Herrgården. Jag plockade dock upp pannlampan ur kavajfickan och promenerade iväg till en bokskog en kilometer norrut. Där hade jag rest tältet redan innan jag åkte till kyrkan. Sedan sov jag i skogens ro tills jag var utsövd och åkte hem.

Varför jag sov i skogen istället för inomhus? Jo, därför att jag är jag. Därför att sömn i skogen ger en väldigt speciell frid och ro i

Frid i själen kände jag också över det faktum att jag över huvud taget blev bjuden på en elevs bröllop. Detta var den fjärde gång jag förärats en sådan ära.

Bland gästerna på bröllopet fanns ett halvdussin av mina gamla elever. Samtliga hade blivit rejäla människor. Vilken känsla det var att få träffa dem! En lärare ser ju inte direkt resultatet av en arbetsdag, men att se gamla elever som med pigga ögon berättade att de jobbade inom äldrevården, som datatekniker, fotografer, lärare, eller sjuksköterskor, kändes som att ana ett resultat, även om mitt bidrag kanske knappast ens är mätbart i varje enskilt fall. Detta tänkte jag på där inne i tältet. Liksom jag tänkte på att Karin inte tycks undervärdera sig själv nu för tiden.

Bokollon föll med prasslande ljud när de landade på markens löv, två grenar gnisslade när de skavde mot varandra medan träde

rörde sig i vinden. Och så kom sömnen!

Tack Karin och Fredrik för att ni gav mig något som var obetalbart.

Bilder från bröllopet finns på <http://brollop2008.se/galleri/index.html?detectflash=false>